

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige til den konservative ordfører, at det stadig væk godt kan betale sig at spare op til uddannelse. Vi er i dag – med den udvikling, der har været i økonomien med en meget lav rente og en meget lav inflation – i den situation, at realrenten fortsat er høj, så det fortsat godt kan betale sig at spare op. Derfor er det ikke nødvendigt, at vi kommer med skatteyderkroner og giver en yderligere præmiering på 4 pct.

Det er lidt besynderligt, at når der er tale om et besparelsesforslag i regeringens samlede pakke, ser vi Det Konservative Folkeparti rende baglæns. Så ønsker man ikke at bidrage til finansieringen. Om baggrunden for det kan man jo selv gøre sig sine overvejelser. Det har nok noget at gøre med, at den målgruppe, der her er tale om, ikke er den dårligst stillede i det danske samfund. Det er dem, der har deres på det tørre, og så de skal i øvrigt have. Det Konservative Folkeparti synes – i en situation, hvor der er en rimelig høj realrente på grund af en historisk lav inflation – at man stadig væk skal hente skatteyderpenge frem til præmiering.

Jan Køpke Christensen (FP):

Her står vi så over for et forslag, som Fremskridtspartiet ligesom Det Konservative Folkeparti helt klart vil stemme imod.

Formålet med dette lovforslag er at fremme et større privatforbrug for på den måde at opnå en generel efterspørgsel i samfundet, siger regeringspartierne.

Om det mener Fremskridtspartiet, at det for det første ikke er fordelagtigt at iværksætte en vækst på kort sigt ved at stimulere til, at opsparringen omlægges til forbrug. Det vil underminere de langsigtede vækstmuligheder, idet den opsparede kapital jo er kapital, der er til rådighed for risikobetonede investeringer.

For det andet ved vi også, at regeringens ekspansive finanspolitik med ufinansierede skattelettelser – altså en omlægning af opsparring til forbrug og øgede offentlige udgifter finansieret delvis ved et øget budgetunderskud – nok skal vise sig at sætte gang i inflationen igen.

For det tredje vil en øget efterspørgsel ikke nødvendigvis opfylde regeringens ønsker om nedbringelse af ledigheden. Det viser tidligere erfaringer i hvert fald.

Det, jeg tænker på, er, at i perioden fra 1984 til 1987 var der en overordentlig gunstig udvikling i efterspørgslen. Men det bragte kun ledigheden ned på omkring 8 pct., og det var endda fra et lavere ledighedsniveau end i dag.

De unge mennesker, der skal i uddannelse, må vi absolut ikke afskære fra muligheden for at få en præmiering for opsparing.

Fremskridtspartiet harcelerer også over, at det skal ske med tilbagevirkende kraft. Det er helt, helt uacceptabelt efter Fremskridtspartiets opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 52 (KF, V og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 340:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte. (Enkelte justeringer i klippekortbestemmelserne m.v.).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 2/6 93. Første behandling 9/6 93. Betænkning 17/6 93. Anden behandling 23/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 14/1 93. Første behandling 12/2 93. Betænkning 15/6 93. Anden behandling 17/6 93. Tillægsbetænkning 18/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 111 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 343:

Forslag til lov om støtte til voksenuddannelse.

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 15/6 93. Første behandling 17/6 93. Betænkning 18/6 93. Anden behandling 23/6 93).

Der var stillet 5 ændringsforslag af Aage Frandsen (SF) og Hanne Thanning Jacobsen (SF).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

En del af folkestyrets idé med hensyn til lovgivningsarbejdet er, at organisationer og andre i forbindelse med vedtagelse af love kan komme med deres synspunkter og give informatio-

ner til Folketinget i forbindelse med beslutningerne, der træffes her. Det er ikke noget med, at det er organisationerne, der skal bestemme, hvad lovgivningens indhold skal være, men de skal da have mulighed for at øve deres indflydelse, og det er fornuftigt af Folketinget at modtage gode råd.

Det er der normalt også gode muligheder for i forbindelse med vedtagelse af lovene, for der går tid mellem fremsættelse, behandlingen herinde i Folketinget og afgivelse af betænkning.

Det kniber dog i forbindelse med nogle hastelove, som vedtages i slutningen af folketingsåret, og det er tilfældet her, hvor det drejer sig om et lovforslag, der blev fremsat den 15. juni 1993, kom til første behandling den 17. juni 1993, og vi afgav betænkning i Uddannelsesudvalget den 18. juni 1993.

Efterfølgende er der kommet en række henvendelser til Folketingets Uddannelsesudvalg både fra HK, fra Amtsrådsforeningen og så sent som i dag fra Voksenuddannelsesrådet. Her påpeger de organisationer, som har med spørgsmålene at gøre, at der i denne lovgivning er tale om noget, som man mener er meget betænkeligt. Allerede ved førstebehandlingen gav jeg på SF's vegne udtryk for, at vi var betænkelige ved nogle dele af det. Der var klart tale om forbedringer i lovforslaget, men der var også noget, som vi syntes var udtryk for forringelser, og når vi opvejede de to ting mod hinanden, syntes vi alligevel, at der var tale om forbedringer.

Henvendelserne fra organisationerne har gjort så meget indtryk på os, at vi mener, at det er rigtigt at stille disse ændringsforslag.

Det drejer sig for det første om, at man bevarer de nuværende muligheder for frit at kunne vælge det uddannelsesforløb, man vil have, sådan at man ikke er begrænset til, at der i et vist omfang skal være noget, som er et godkendt uddannelsesforløb.

For det andet mener vi også, at det kan være et problem, at der er et maksimumuddannelsesforløb på 40 uger. Det behøver ikke at være et stort problem, og det kan være, at det senere hen viser sig, hvis det bliver et problem, at man kan løse det, men vi synes egentlig, at man allerede på nuværende tidspunkt burde løse det sådan, som vi har gjort ved det stillede ændringsforslag.